

מייק לויתן, שווייץ: ברצון רב אפרסם את מודעתו, מייק, א לס אבקשן למי סור לי שוב כמה פרטים אישיים. מה שלום שמוני הקוקוז

יש לו רגל מתברגת

(1001/1106) הוא כנראה בעיני עצמו, בעל חוש המור פנטסטי. אך מי יודע, אולי הוא דווקא הטיפוס שלך, או שלך? כמה מפנינו:

יש לי רגל מתברגת, דבר המאפשר לי לבקש לטוח ארץ. במקום כף יד יש לי ח, דבר המאפשר לי להיאחז בשעט נסיעה בעמידה באוטובוס, ולצוד חתולים בשיטה מיוחדת... אין לי שיני זהב, בעצם, אין לי שיניים בכלל, דבר המוכיח, שאיני נוסף... לרוב אני בלוגי, מלבד בומן שהקלט נמצא ב' ניקוי... עיני בנויות לפי העיקרון: אם תשמאל ואימנה... דבר המאפשר לי לקרוע לשני כוונים בעת ובעונה אחת...

זאת ועוד, כפי שאמר המשורר, אך קצרה הסבלנות לתאר הכל. הוא מתחייב להשיב על כל מכתב שייכתב עלידי ילדות 1934.

אפילו הרפתקנית

לפי מכתבה קשה לדאות כמה שונה (1001/1107) מאלף נערות אחרות הכות' בית א. כרובן, היא בת 18. בוגרת תיכון, חיולת כחילוה, עסקה בעבר ב' ספורט, אוהבת טילים, אומרת על עצ' מה שהיא אילו קצת הרפתקנית, ויש אחרים אומרים עליה שהיא נחמדה. היא רוצה להתכתב עם צעיר עד גיל 24 — אל תהיו ציניים — על כל נושא שהוא.

שמינית יכולה לעזור

(1001/1108) יש, פרט לכתב יד נאה, גם ביוגרפיה מעניינת. הוא חייל, נושא בארנקו פנקס חבר של ההסתדרות, מע' רץ את מזגו בגין אך שגא את דעותיו, אוהב לקרוא שירים ודווקא של המשמרת הצעירה (לזה ייקרא אפי!). הוא מספר, בעונה רבה, שהוא טוראי בלבד, אורח קבוע בתיאטרות, בפרט הקאמרי, אך גם את בתי הקולנוע אין הוא מזנח. יליד הארץ, אוסף בולים ופותר תשבצים, רוצה להתכתב עם בנות 16-18 מסבי' בות תל-אביב. כאילו לא הספיק כל זאת, הוא מבקש שאצין שהוא בוגר שמינית. זה יכול לעזור, אומר הוא.

פילה וטמפרמנט

לפניכן שני קיבוצניקים (1001/1109) העומדים להשתחרר בקרוב מן הצבא, ואשר רוצים, לדבריהם, לשכוח את ה' החי הצבאי עלידי חליפת מכתבים עם שתי נערות חמודות, כבנות 18. ישנם גם כאלה הרוצים לשכוח, אני רואה. הם מספרים על עצמם שהינם כבני 21, בעלי טמפרמנט גבוה. אוהבים שר' בבות ומעשי קונס, אך היוודעים גם ל' הרצין לזמן קצר. הם מסוגלים לכתוב על כל נושא, החל מדג פילה וכלה ב' נושאים פוליטיים שונים.

נראה שקיבוצניקים עשויים מאיתו חו' מר כעירוניים. הם מבקשים תמונות.

גבוהים ויפים

מי רוצה להתכתב עם שתי מלבסיות (1001/1110) בנות 17-16? תוכלו לע'

שית זאת רק אם הנכם גבוהים ונאים. זוהי משאלתן של השתיים, משום שגם הן אינן נמנות על הנמוכות. אחת שחר' חזרת, השנייה חומת שיער. זה כל מה שאמר על עצמן. אינני יודעת אפילו אם אחיהן איהבים גבינה או לא.

על מה כותבים בפתח-תקוה? אל תהיו נאיבים כל כך — על כל נושא שהוא.

תסביכים לא יזקן

(1001/1111) הוא אחד מאלה הרוצים באמת בראש וראשונה להתכתב, ורק מאוחר יותר להתוודע אל חברתו לעט, במידה והדבר יתעורר כצורך טבעי ב' עקבות ההתכתבות.

זו גם הסיבה מדוע לא פירט את תכונותיה האנושיות של החברה ה' מיועדת, התעכב רק על האינטלקט שלה. אני מעוניין, מעל לכל, אומר הוא, בנערה המרבה לקרוא ואוהבת ל' שוב... רצוי שתהא בעלת ביקורת עצמית מפותחת ולו גם תחשוב את עצמה לבעלת תסביכים נפשיים. אני סבור שדווקא הכרה זו מלחה בדרך כלל אדם אינטלקטואלי בעל אופי מור' כב. לעומת זאת, בעלי תסביכים ניב' כעצמנו בדרך אינטרוספקטיבית. אינני מח' פש נערה מלומדת במיוחד את הוגה דעות גאנית — גם אני רחוק מלהיות כזה — אלא נערה שאפשר יהיה להחליף עמה מחשבות בכתב.

אחר כך באים הפרטים הסטטיסטיים: הוא בן 21, גובהו 175 ס"מ, אין לו מושג כיצד לתאר את חיצוניותו, אך ברור לו שאין הוא מכוער. השכלתו תיכונת והוא מתעניין בעיקר בפילוסוף פיה, פסיכולוגיה וספרות.

כן, לא בת

סבורה הייתי כי לאחות רחמניה, או אפילו תלמידת בית ספר לאחיות, יש מעין אישיות שונה, יחידה במינה, ב' מכתביה. חשבתי כי יובלט בהם הרון המיוחד המאפיין את מקצוען הגדול. אם לשפוט לפי מכתבה הלאקוני של (1113/1001) הרי שצפויות לי עוד הסתעות בחיים. כותבת היא:

בהיותי חיה במסגרת בית-חולים וז' מני קצוב, הייתי רוצה להתכתב עם בן לא אומר בת כי כיווד ישנה משיכה במצב גורמלי למין שכנגד. הנני בת 18 מעוניינת הייתי בפונים עד גיל 25.

לא השמטתי את סימני הפיסוק, הם פשוט לא היו קיימים.

הסיפוס שלי

האיש שמסר לי תמינה זו אינו מנסה אפילו להעמיד פנים שהוא מצא אותה. הוא פשוט טוען שזו תמונה שסחב אר' תה מבחורה, וכי התערב שיפרסם אר' תה בעתון. כך ייחננו כולם: השולח ה' זוכה בהתערבות, הקוראים שתמונה זו תמצא חן בעיניהם, ואולי גם הבחורה עצמה. אנלה לכם סוד: שמה נעמי, והיא מבתיים.

ספרים

תרגום אלך שירלי וישרלי

מרג'ורי מורנינגסטאר (מאת הרמן ווק, הוצאת דור, 556 עמודים) אינה אלא מרג'ורי מורגנשטרן, הנראית ממבט ראשון כנערה יהודית אמריקאית רגילה למדי. היא מתביישת במוצאם הלא-אמריקאי של ה' ריה. היא כתביישת גם בארוסה הבל' תי רשמ, גורג' דרובס, בנו של סוחר אמיד, חולמה, ככל נערה בת גילה, על קאריירה בימתית, או אפילו קולנועית. חלומות אלה מקבלים צביון ממשי למדי, לאור הצלחותיה של מרג'ורי על במות חובבים שונות. היא מעודדת במידה רבה עלידי חברתה ללימודים, מארשה זאלנ' קו, בעלת הנטייה הבוהמיות, המפתה את מרג'ורי לבלות עונת קיץ אחת כשח' קנית חינום במחנה השעשועים הגדול 'רוח הדרום', המכונה בפי מרת מורגנשטרן בשם 'סדם ועמורה'.

כאן פוגשת מרג'ורי באהבה הגדולה, נושא האהבה: המחנך הלא-כל כך צעיר, גואל איירמן, העובד במחנה כבמאי. הש' גיים מתחילים להתגפק בקביעות ובהת' מדה המוחצת ליבו הצעיר של חברים לע' בודה, ואלי רונק, המאהב במרג'ורי.

מאחר שמחבר וספר, וזמן נוסד על הקיץ, וק, הינו יהודי ותי למדי, אין כל פלא בכך שמרג'ורי מהססת לצעוד אל מעבר לש'ב הגופים. גואל רואה בהת' המקוהה הנוחה נוספת לאמיתות התיאר' ריות שלו על המין החשש. הוא רואה בכל נערה שירלי — אשה המפעילה את קטמיה אך ורק כדי לטול מן הגבר את חיותו ולרתוח אותו בעול משק הבית. לא הוא ישמור על חירותו עד הסוף, לא ייכנע לתכניה של שירלי-מרג'ורי.

מרג'ורי כבר מוכנה להמסר לו, אך ורק כדי להוכיח לו כי אין היא שייכת למחנה השיריות. אולם הגורל מעב' בעוה: בדוכו לחדר העיסת של גואל שמלון אהרן, אשר עבד במחנה כשוטף צלחות, מת משבץ הלב. מיד מועיקה מרג'ורי את בני המשפחה, עוזבת את המחנה אתם יחד. חובניות ההתעללות נודות לזמן בלתי מוגבל.

פילוסופיה זו ילג ית. המשבר הגדול בחייו של גואל איירמן בא כאשר הוא מוזמן יחד עם הוריו לסדר של פסח הנערך בבית מורגנשטרן. הסכס הססותי מעור' בו מחשבות פילוסופיות על המניעים, הור' חפים את האדם בדרך חייו. הוא מסתגר בביתו לדימים רבים, מעין בתג' ובתלמד, רוצה אפילו להצטרף לבית מדרש לרבינים. אולם ההתפלספות נגוזה ברגע בו מופיעה במקום אימוגן, גיגנית גרושה, שהיתה אוהבתו בעבר. כאשר מוצאת אותו מר' ג'רי בעיצומה של היכרות אהבים עם אימוגן, הוא מסביר לה כי קשריהם נס' תימו אחת וזמית, יוצא לבנות בנעי' מים במסטיקו הרחוקה.

מכאן ואילך נראית התפתחות העלילה כמיוון רצונות. גואל וזור ממסטיקו, חושק במרג'ורי מחדש, מצליח לשכב אר' תה פעם אחת ויחידה. לאחר מכן שוב אין הוא רוצה בה, יוצא לשוטט על פני ארובה. מרג'ורי מחזיקה זמן מה מעמד בלעדי, אחר יוצאת לרדוף אחריה, מוצאת אותו בדירה פריסאית ערובה, בחברת פיל' גש גרמניה. עתה ש'ב רוצה בה גואל עד לטורף, מוכן אפילו לוותר על חירותו, לשאתה לאישה. אולם ברגע בו יוצאת הצעת הנישואין מפיו, נוכחת מרג'ורי כי אין הם מתאימים זה לזה.

כאן הופכת מרג'ורי לשירלי רגילה ב' תכנית, לפי מיטב התיאוריות של גואל, חוזרת לארצות-הברית, פותחת בציד'בעלים נמרץ, הקרוב, עירך-הדין מילטון שחארץ מודעוץ בשמעו את חידויה של מרג'ורי על התעלסותה החד-פעמית עם גואל, כל סולת לה ברוב טובו על סטייה חמורה זו מדרך הישר. היא נישאת לו, יולדת לו ארבעה ילדים, מקדישה את מיטב זמנה לעסקנות ציבורית, שומעת בטיפוס רב כי גואל איירמן הפך לסופר סלבוניה משעמם ומקריה.

לסיכום: תיאור משכנע למדי של הדור, אשר גדל בארצות-הברית בשנות השלושים. לא משכנע תוכחה שמרג'ורי הצליחה לשמור על בתוליה לאורך 414 עמודים נחוסים של הספר.

הווי

קונקטיביות רעיונית

במעוז חיים, לא הסתפקו לידי המשק במיקלטים שנבנו עבורם, ניגשו מיד לבניית מערכת מיקלטים שלמה, מכוסים בשכבות אדמה לפי כל כללי הבטחון ומחור' ברים בתעלות-קשר, בהם יוכלו כלבי המשק למצוא מקלט בשעת חירום.

גלגלי ההיסטוריה

בתיאביב, הסביר נהג הכרכרה ה' יפאי ח'אלד אחיג'י מדוע הוא מבקש ממשרד התחבורה להחיר לו להשתמש ב' רשיון הכרכרה שלו כרשיון מוניות: נש' ארתי העצלון היחיד המסיע אנשים בכר' כרה, ובני תל-אביב של היום חושבים שזה דבר מצחיק. זה פוגע בכבודי.

דוויינית

ב ווסטפאריה, גרמניה המערבית, פיר' סמה לשכת העתונות ידעה על תרגונו לת שקפה מרוב בהלה על כיפת המנוע של מכונית דוהרת והטילה שם ביצה.

שיפוט מהיר

בתיאביב, החליט כיום מועד להע' תיק את שטח פעילותו למקום חדש, ניטה את מזלו בין יושבי אחר מאולמי בית-משפט השלום צעיר, נתפס מיד בקל' קתה, נמסר לידי החוק.

נאמנות למעמד

ב יפו, נחרדו שוטרים /שמצ צווחת ש' שבקעו מתוך בתי-הקפה חרות, אחרי זמ'ת, גילו בהיכנסם כי שני גברים היכו אשה אחת, ביקשו לעצור את הגברים, הותקפו עלידיהם ועלידי האשה שאותה ביקשו להציל.

גישה קונסטרוקטיבית

בתיאביב, לאחר שנידון קנס של 100 לירות על כי דרס ישיב בן 83 וז' נעצר להגיש לו עזרה, פרץ נהג ה' מונית בבכי, כאשר פנה אליו הישיב וה' גיש לו קמיע עתיק, כדי שאלוהים ישמור עליו שלא תעשה אותו תאונות.

ציון זשכח

ב אשדוד-יעקב, המליטה הכבשה עזה שני תאומים, שנקראו מיד רפיח ואל-עריש.

הלב הנמהר

בתיאביב, ניגש שלמה וסטמן, 45, לאשה שבערה ברחוב, תפס אותה בכוח ונשק לה בפניה, לא ידע כיצד להסביר את המניעים שדחפו אותו למעשיו, נדון עלידי השופט לחדש מאסר.

עבודה יסודית

ב חיפה, התלוננה מרתה לוי במשטרה כי גבר זר שחדר לחדרה בשעות ה' לילה, לא נבהל מצעקותיה, המשיך במלאכ' תו עד אשר סיים את חיסושו המדויק בארונה והוציא ממנו עשר לירות שהיו בו.

טפו, טפו, טפו...

בראש-פינה, אחרי שהילד גלעד שמאי, בן החמש, היכה את רותי אורן, בת ה'14, הופיע שוטר בביתו, הוציאו ממח' בואו מתחת למטה, ויתר על הדרישה לקח' חו' לתחנת המשטרה רק אחרי שהילד נש' בע כי לא ייכה עוד פעם את רותי, אפילו אם תקרא לי בשמות!

חירוד הקורש

בתיאביב, ביקש שלמה רסק מה' משטרה לחפש ולעצור את האלמוני שגנב מביתו את החנוכיה, לאחר שהדליק את נרותיה לכבוד החג, מתוך אמונה כי האלמוני לא נטלה-מכיוון שרצה למלא אחרי מצות הדת ולא הייתה לו חנוכיה, אלא מפני שהוא סתם רשע.